

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **Moravia Systems a. s.**, IČO: 26915189
se sídlem Vinohradská 1511/230, Praha 10
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Urbancem
se sídlem Na Poříčí 1046/24, Praha 1

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2022 č. j. 25788/2022-900000-314

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Celní úřad pro hlavní město Prahu (dále jen „celní úřad“) doměřil žalobkyni dodatečným platebním výměrem ze dne 23. 9. 2021 č. j. 523744/2021-510000-51.2 (dále jen „dodatečný platební výměr“) antidumpingové clo ve výši 525 473 Kč, a to za dovoz bezešvých trubek. Tyto trubky s deklarovaným původem v Indii byly na návrh žalobkyně propuštěny do tuzemského oběhu, celní úřad však v návaznosti na provedenou kontrolu dospěl k názoru, že skutečný původ trubek je v Čínské lidové republice, a na jejich dovoz se tudíž vztahuje

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

antidumpingové clo podle antidumpingového nařízení¹. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný změnil dodatečný platební výměr tak, že v něm obsaženou tabulku výpočtu cla nahradil novou tabulkou; na celkovou výši doměřeného cla však tato změna neměla žádný vliv. V ostatních částech zůstal dodatečný platební výměr beze změn.

2. Žalobou ze dne 24. 6. 2022 podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nezákonnost.
3. Ze správního spisu plyne, že žalobkyně celním prohlášením ze dne 8. 11. 2019 navrhla propustit do tuzemského oběhu zboží „*Trouby, trubky a duté profily, s kruhovým příčným průřezem, bezešvé, z nerezavějící oceli, tažené za studena nebo válcované za studena – bezešvé trubky, s kruhovým příčným průřezem, z nerezavějící oceli, válcované za studena 445 ks (2 670 metrů)*“ s deklarovanou podpoložkou celního sazebníku 7304 41 00 a původem v Indii. Po propuštění zboží celní úřad provedl kontrolu zaměřenou na ověření původu zboží. Tu zahájil v návaznosti na závěry Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“), které jsou obsahem Poznámky ke spisu k případu OC/2019/0661/B3 ze dne 12. 4. 2021 (dále jen „poznámka OLAF“). Poznámka OLAF se vztahuje k vyšetřování, které skončilo závěrečnou zprávou OLAF ze dne 4. 7. 2019 č. OF/2016/0680/B1 (dále jen „závěrečná zpráva OLAF“). Ze závěrečné zprávy OLAF plyne, že bezešvé trouby a trubky vyvážené z Indie do EU v letech 2016 až 2018 mimo jiné i dodavatelem žalobkyně, indickou společností Maxim Tubes company Pvt. Ltd., se sídlem Survey No. 105, Near. 66 KV Sub Station, Pansar Road – 382729, Ahmedabad – Mehsana Highway, District - Gandhinagar, Gujarat, Indie (dále jen „Maxim Tubes“) byly ve skutečnosti čínského původu. Maxim Tubes totiž dovážela z Číny do Indie bezešvé trouby a trubky tarifního čísla 7304, mimo jiné položky 7304 11, dokončené v Číně úběrem za tepla a v Indii pak tyto materiály dále opracovávala na trubky stejného tarifního čísla, ale jiné položky, a to procesy úběru za studena a na ně navazujícími dokončovacími operacemi. Trubky pak exportovala do EU pod položkou 7304 41. OLAF dospěl k závěru, že opracováním za studena trubky nezískaly indický původ. Z čl. 60 odst. 2 celního kodexu² totiž plyne, že zboží nabude původ v té zemi, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování. Komise přijala nařízením DA³ podrobnější pravidla pro určení nepreferenčního původu zboží. Jeho příloha 22-01 *Úvodní poznámky a seznam podstatného zpracování nebo opracování, která udělují nepreferenční původ* ve svém bodě 2.1 uvádí, že pravidla uvedená v této příloze se použijí na zboží na základě jeho zařazení v harmonizovaném systému⁴. Čl. 32 nařízení DA a jeho příloha č. 22-01 vyložil OLAF tak, že podmínkou (pravidlem) původu zboží čísla 7304 je změna tarifního čísla, nebo opracování dutých profilů položky 7304 49. Jinými slovy, pokud výrobky měly získat indický původ, musely by být použity suroviny nespádající pod

¹ prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2018/330 ze dne 5. března 2018, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036

² nařízení Evropského parlamentu Rady č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, ve znění pozdějších předpisů

³ nařízení Komise (EU) 2015/2446 ze dne 28. 7. 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie

⁴ příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku.

číslo 7304 (například některé z primárních forem pod číslem 7218). To se však nestalo – indické společnosti opracovávaly materiály z Číny, které spadaly pod číslo 7304, nejčastěji položky 7304 11 a 7304 49. OLAF tedy dospěl k závěru, že výše uvedeným postupem docházelo k obcházení antidumpingového cla, které je na čínské výrobky tohoto typu uvaleno.

4. Poznámka OLAF doplňuje zjištění uvedená ve výše shrnuté závěrečné zprávě OLAF o informace, které se týkají bezešvých trub a trubek z nerezavějící oceli dovezených do EU společností Maxim Tubes od 1. 1. 2019. OLAF vyložil, že hlavním pravidlem pro určení původu zboží položky 7304 41 (což je i zboží propuštěné do oběhu v nyní projednávané věci) je buďto změna čísla sazebníku (CTH), případně změna dutých profilů pod kódem položky 7304 49 (jak předpokládá příloha č. 22-01 nařízení DA). Dále se OLAF zabýval výkladem pojmu duté profily, přičemž dospěl k tomu, že z Číny nebyly do Indie dováženy duté profily, nýbrž bezešvé trubky z nerezavějící oceli. V poznámce též hodnotil význam opracování čínského zboží v Indii tzv. tažením za studena. Tímto postupem se vyrábějí trubky s vysokou přesností požadovaného průměru nebo tloušťky stěn trub a trubek. K nabytí indického původu zboží však tento proces nevede; nemění totiž tarifní číslo výrobku a není jím možné přeměnit duté profily na kruhové trubky či trouby. Trubky vyrobené společností Maxim Tubes a dovezené do EU po 1. 1. 2019 pod položkou 7304 41 tudíž mají čínský původ.
5. Celní úřad v návaznosti na provedenou kontrolu doměřil žalobkyni antidumpingové clo v sazbě 71,9 %, a to s poukazem na výše uvedená zjištění OLAF, z nichž plyne, že žalobkyně do oběhu propustila trubky se skutečným původem v Číně.
6. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že se žalovaný se závěry celního úřadem ztotožnil. Konstatoval, že celní úřad v průběhu kontroly dokazoval různými listinami (balící list, objednávka, potvrzení objednávky, faktura za dopravu, nákladní list a bankovní výpis), jaké zboží žalobkyně z Indie dovezla. Jednalo se o trubky položky 7304 41. Proti zjištěním celního úřadu, jež se týkala podoby, druhu a hodnoty zboží dovezeného do tuzemska, žalobkyně v průběhu kontroly nic nenamítala. Výsledky vyšetřování OLAF potvrdily, že zpracováním v Indii nemohly trubky vyvezené do EU získat indický původ. Bylo jednoznačně prokázáno, že indiští výrobci nakupovali nerezové trubky tarifního čísla 7304 v Číně a po jejich přepracování za studena je vyváželi do EU jako nerezové trubky čísla 7304 indického nepreferenčního původu. Ke změně tarifního čísla nedošlo, a nemohlo tedy dojít ani ke změně nepreferenčního původu. Závěrečnou zprávou a poznámkou OLAF bylo přitom také prokázáno, že z Číny do Indie byly dovezeny bezešvé, za tepla zpracované trubky a nikoliv duté profily položky 7304 49.
7. Žalovaný v napadeném rozhodnutí stručně popsal proces, který předchází dokončení bezešvých nerezových trubek procesem za studena. Nejprve se taví železná ruda (HS 2601), čímž se získá surové železo (HS 7201). Z něj (případně z jiných polotovarů či šrotu) se dále přetavením a smísením s jinými složkami tvoří ingoty nebo polotovary z nerezové oceli (KN 7218). Tyto polotovary se nadále zpracovávají v duté předvalky nebo přímo hotové trubky KN 7304. Teprve poté přijde na řadu zpracování tažením za studena, které stěny a okraje trub a trubek upraví s velmi vysokou přesností. Proces výroby bezešvých trubek tedy zahrnuje širokou paletu více či méně náročných zpracovatelských operací. Podle žalovaného

procedura tvorby trubek ze železné rudy obsahuje tři zásadní zpracovatelské operace, které vedou k získání původu daného zboží v zemi, kde byly provedeny. Těmito operacemi jsou výroba železa, výroba ingotů a výroba dutých předvalků. Další zpracovatelské činnosti, při kterých nedochází ke změně tarifního čísla, již nemají žádný vliv na původ konečného výrobku. Žalovaný nepopírá, že tváření za studena příslušné výrobky pozměňuje rozměrově i kvalitativně. To však automaticky neznamená, že jakákoliv změna výrobku a jeho vlastností způsobí také změnu jeho nepreferenčního původu. Příloha 22-01 nařízení DA totiž závazně stanoví, že k získání nepreferenčního původu zboží vede jen změna tarifního čísla.

8. Žalovaný též uvedl, že před účinností nařízení DA Komise vydala za účelem sjednocení správní praxe celních orgánů Seznam pravidel původu, který závazný nebyl. Upozornil na to, že právní úprava, z níž OLAF vycházel (čl. 60 odst. 2 celního kodexu ve spojení s čl. 32 nařízení DA a přílohy č. 22-01), je účinná od 1. 5. 2016 a je pro celní orgány závazná. Judikatura Soudního dvora Evropské Unie (dále jen „SDEU“), která je z období do 1. 5. 2016, se vztahuje k jiné právní úpravě, a je tedy nepoužitelná.
9. Žalovaný se vyjádřil rovněž k odvolací námitce, v níž žalobkyně argumentovala zněním nařízení PNK⁵. Žalobkyně namítla, že toto nařízení je výstupem rozsáhlého šetření Komise v roce 2017, které se týkalo stejné materie, jakou se později zabýval OLAF. Žalovaný tuto námitku shledal nepřipadnou. Komise v roce 2017 ověřovala, zda nejsou obcházena příslušná antidumpingová opatření praktikami, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod (například změnou obchodních toků či pracovních postupů). V nařízení PNK dospěla k závěru, že antidumpingová cla obcházena nejsou, protože pro zpracování čínských trubek v Indii shledala hospodářské opodstatnění, a není proto třeba trubky exportované z Indie zatížit antidumpingovým clem. Samotný původ zboží ve smyslu celních předpisů, resp. obecně závazná pravidla původu dle celního kodexu a DA však Komise v nařízení PNK vůbec neřeší. Toto nařízení tedy nemůže být v rozporu se závěry OLAF, protože oba unijní orgány, byť se zabývaly stejným tématem (hospodářským opodstatněním zpracování čínských trubek v Indii), nepostupovaly podle stejné právní úpravy a smysl a cíl jejich postupu nebyl totožný. Nařízení PNK ukládá celním orgánům členských států pouze ukončení příslušných evidencí, není právně závazným aktem o původu zboží a navíc se týká období předcházejícího tomu, kdy žalobkyně trubky z Indie dovezla. Žalovaný nijak nerozporuje závěry obsažené v nařízení PNK o tom, že tažení za studena nevratně mění základní (fyzické, mechanické a metalurgické) vlastnosti zpracovávaného zboží či jeho rozměr, tyto změny však nelze chápat jako podstatné zpracování ve smyslu čl. 60 odst. 2 celního kodexu.
10. Odvolací námitku žalobkyně ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu v rámci posouzení možnosti získání individuální sazby cla žalovaný označil za nedůvodnou s tím, že pro uplatnění individuální sazby antidumpingového cla musí být dle čl. 1 odst. 5 antidumpingového nařízení celním orgánům předložena platná obchodní faktura obsahující

⁵ prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2093 o ukončení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1331/2011 na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem zasílaným z Indie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie, a o ukončení celní evidence tohoto dovozu uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/272

prohlášení ve znění upraveném v tomto ustanovení, datované a podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který takovou fakturu vystavil. To se v daném případě nestalo, takže uplatnění sazby cla 71,9 % bylo při potvrzení čínského původu dovezeného zboží oprávněné. Celní orgány nejsou povinny opatřovat za žalobkyni odvolatele podklady potřebné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla.

Bylo tedy na žalobkyni, zda ve spolupráci se svým dodavatelem prokáže splnění podmínek pro přiznání výhodnější individuální sazby antidumpingového cla.

11. Žalovaný shledal nedůvodnými rovněž odvolací námitky, jimiž žalobkyně brojila proti procesnímu postupu celního úřadu a proti tomu, že celní úřad nezohlednil rozhodovací praxi celních úřadů jiných členských států.
12. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně označila napadené rozhodnutí za nezákonné, a to hned z několika důvodů. V prvním žalobním bodě setrvala na odvolací argumentaci, v níž namítala rozpor doměření cla s nařízením PNK. Žalovaný podle ní v napadeném rozhodnutí nesprávně tvrdí, že Komise neprověřovala, zda trubky nemohly opracováním v Indii nabýt indický původ. Závěr Komise, že není třeba uvalit antidumpingové clo na indický export, nutně vede k tomu, že zboží nabylo původ v Indii. Jinými slovy, závazný závěr Komise, že indickým opracováním a exportem nedochází k obcházení antidumpingového cla uvaleného na čínské výrobky, je zcela závislý na otázce původu zboží. Není též pravda, že Komise hodnotila jen ekonomické odůvodnění zpracování v Indii. Komise totiž dospěla nejen k tomu, že zpracování zboží v Indii je hospodářsky důvodné, ale také k tomu, že představuje důležitý stupeň výroby. V nařízení PNK se uvádí, že zemí původu zboží exportovaného Maxim Tubes je Indie, což založilo dobrou víru žalobkyni v indický původ tohoto zboží, které dodávala na český trh. Žalobkyně dále poukázala na to, že nařízení PNK je závazné a přímo použitelné v celém rozsahu (na rozdíl od závěrečné zprávy a poznámky OLAF) a má dokonce přednost před tuzemským zákonem, jsou-li v rozporu. Žalovaný se mylí i v tom, že Komise na rozdíl od OLAF nevycházela z celních předpisů. V nařízení PNK se výslovně uvádí, že Komise zohlednila celní předpisy vztahující se k původu zboží. OLAF zkrátka podle žalobkyně nepostupoval správně, pokud k obsahu nařízení PNK, které pro něj bylo závazné a řešilo stejnou otázku, při svém vyšetřování nepřihlédl. Žalovaný závěry OLAF přejal, což vede k tomu, že napadené rozhodnutí je také rozporné s nařízením PNK, čili nezákonné. Žalobkyně je navíc přesvědčena o vyšší kvalitě závěrů Komise oproti závěrům vyšetřování OLAF.
13. Ve druhém žalobním bodě žalobkyně namítla, že jí bylo doměřeno clo v rozporu s aplikovanými celními předpisy, a to ve dvou ohledech. Zaprvé, dle čl. 32 nařízení DA se má za to, že k poslednímu podstatnému zpracování došlo v zemi, kde došlo ke změně splňující pravidla přílohy č. 22-01. Nařízení DA tudíž založilo „pouhou“ vyvratitelnou domněnku pravidla získání původu změnou tarifního čísla nebo zpracováním dutých profilů 7304 49. Tato dvě základní pravidla se tedy uplatní, není-li prokázán opak. Vyvratitelná domněnka pomáhá celním orgánům určit zemi původu srovnáním tarifních čísel, nezbavuje je však povinnosti přihlídnout k jiným okolnostem, které mohou svědčit o uskutečnění podstatného zpracování. Řečeno jinak, pokud je prokázáno podstatné a hospodářsky významné zpracování výrobku, je lhostejné, zda zboží změnilo tarifní číslo.

14. Zadruhé, nařízení DA je tzv. nařízením v přenesené pravomoci podle čl. 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“). Jde o nelegislativní právní akt nižší právní síly než je celní kodex, a proto je třeba nařízení DA vykládat pouze v mezích celního kodexu. V tomto směru žalobkyně odkázala na rozsudky SDEU ve věcech C-260/08 Bundesfinanzdirektion West v. HEKO Industrieerzeugnisse GmbH, C-49/76 Gesellschaft für Überseehandel mbH v. Handelskammer Hamburg a C-162/82 *Paul Cousin*, jejichž jednotícím prvkem je názor, že k podstatné změně výrobku může dojít i navzdory tomu, že se tarifní číslo nezmění. Žalobkyně je přesvědčena, že v průběhu kontroly prokázala, že jí dovezené zboží má indický původ, neboť jeho zpracováním za studena došlo k nevratné a podstatné změně výrobku a jeho vlastností.
15. Ve třetím žalobním bodě žalobkyně namítla nedostatečné zjištění skutkového stavu potřebného ke stanovení konkrétní sazby antidumpingového cla. Antidumpingové nařízení odvozuje výši sazby cla od konkrétní čínské společnosti, která byla dodavatelem společností indických. V posuzované věci nejenže není zjištěn původ zboží z Číny, ale co do důsledku není ani skutkově podloženo, že uložení zaplacení cla ve výši 71,9 % odpovídá faktickému stavu.
16. Žalobkyně dále poukázala na to, že polské a italské celní orgány dospěly k opačným závěrům než žalovaný. Německý finanční soud zase dospěl k závěru, že nařízení PNK je plně aplikovatelné na případy související s vyšetřováním OLAF. Ve čtvrtém žalobním bodu žalobkyně namítla porušení zásad celního řízení, které spatřuje v tom, že žalovaný nedbal závěrů zahraničních celních orgánů a pouze uvedl, že jimi není vázán. Žalobkyně legitimně očekává, že harmonizované celní předpisy budou v celé Evropské unii vykládány stejně. Proto namítla porušení zásad rovnosti, legitimního očekávání a zákazu diskriminace.
17. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě k prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že se v napadeném rozhodnutí zabýval kolizí závěrů nařízení PNK a závěrečné zprávy OLAF a na svých závěrech trvá. Komise při vyšetřování v roce 2017 postupovala dle jiného právního rámce a nezabývala se pravidly změny původu zboží. Jejím cílem bylo korigovat a kontrolovat celní politiku Evropské unie. Celní orgány se naopak při doměřování cla řídily závaznými předpisy. Žalovaný připustil, že původ zboží je přirozeně důležitým ukazatelem pro formulaci celní politiky, to však neznamená, že pravidla původu formulovaná v nařízení DA a v nařízení PNK jsou totožná. Žalovaný nepopřel, že Komise v nařízení PNK celní předpisy zohlednila, což však neznamená, že z nich vycházela, jak tvrdí žalobkyně. Z nařízení PNK neplyne, jak Komise celní předpisy zohlednila, dle žalovaného se proto jedná jen o obecnou frázi.
18. Žalovaný nesouhlasí ani s druhým žalobním bodem. Žalobkyní zmiňovaná judikatura SDEU na nyní projednávanou věc nedopadá, protože reflektuje starou právní úpravu. Nyní účinná úprava definuje podstatné zpracování ve smyslu pravidel původu zněním obecně závazného aktu – nařízení DA s přílohou 22-01, od něhož se nelze odchýlit. Tato pravidla nejsou vyvratitelnou právní domněnkou, což žalovaný dovozuje z rozsudku SDEU ze dne 20. 5. 2021 ve věci C-209/20 *Renesola*.
19. Podle žalovaného není o skutkových okolnostech pochyb – žalobkyně propustila do oběhu trubky od indického dodavatele, který úběrem za studena vyrobil trubky tarifního čísla 7304

z čínských trubek tarifního čísla 7304. Sporná je jen otázka právní. Žalovaný i celní úřad se ztotožňují s právním názorem OLAF, že tímto opracováním nemohly trubky nabýt indického původu. Pokud by nebylo nařízení DA spolu se svou přílohou 22-01 závazné, byla by tato právní úprava zcela nadbytečná. Žalovaný je tímto právním předpisem vázán a není jeho úlohou hodnotit, zda je podstatnou či nepodstatnou právní úpravou dle čl. 290 SFEU.

20. K námitce uvedené pod třetím žalobním bodem žalovaný konstatoval, že uplatněnou sazbou cla se zabýval na str. 17 napadeného rozhodnutí, kde podrobně vysvětlil důvody aplikované sazby cla. Povinností celních orgánů nebylo zjišťovat konkrétního čínského výrobce. To bylo povinností žalobce, stejně jako zajištění prohlášení tohoto výrobce dle čl. 1 odst. 5 antidumpingového nařízení, pokud hodlal uplatnit nárok na přiznání nižší sazby cla. Bylo zcela na vůli žalobce, zda podstoupí riziko případného doměření antidumpingového cla porušením zboží v Indii. Pro účely doměření antidumpingového nebylo podstatné, který z čínských výrobců vyrobil trubky, které byly v Indii tvářením za studena rozměrově zredukovány, zpřesněny a zkvalitněny, což bylo pro získání indického původu nedostatečné. Doložit původ zboží u konkrétního výrobce a zajistit prohlášení tohoto výrobce pro účely uplatnění snížené sazby antidumpingového cla podle podmínek příslušných antidumpingových nařízení bylo žalobci.
21. K námitkám vtěleným do čtvrtého žalobního bodu žalovaný uvedl, že v odvolacím řízení přihlédl k tomu, jak přistoupily jiné členské státy k dovozu čínských trubek opracovaných v Indii. Je však zřejmé, že zahraniční celní orgány a soudy vycházely z jiného skutkového stavu a jejich rozhodnutí se případu žalobkyně přímo netýkají. Platí sice zájem na jednotném rozhodování unijních celních orgánů, tato praxe však musí být v souladu se závaznými právními předpisy Evropské unie.
22. V doplňujícím vyjádření ze dne 16. 1. 2024 žalobkyně shrnula dosavadní procesní situaci a poté poukázala na závěry rozsudku SDEU ve věci C-210/22 *Stappert* a na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2023 č. j. 4 Afs 119/2023 – 48. Závěry z obou těchto rozsudků jsou dle přesvědčení žalobkyně aplikované i na nyní projednávanou věc a potvrzují opodstatněnost žalobní argumentace. Na věci nic nemění, že zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu se zabýval změnou tarifního čísla z 7304 49 na tarifní číslo 7304 41, zatímco v projednávané věci se jednalo o změnu tarifního čísla z 7304 11 na tarifní číslo 7304 41. Základní premisa obou výše zmíněných rozsudků totiž spočívá v tom, že pravidla původu stanovená v nařízení DA je třeba konfrontovat (pouze) s podmínkami uvedenými v čl. 60 odst. 2 celního kodexu. Pravidlo o získání původu změnou tarifního čísla se uplatní pouze a jedině tehdy, není-li prokázán opak. Pokud ve skutečnosti došlo k podstatnému zpracování nebo opracování zboží ve smyslu článku 60 odst. 2 celního kodexu, získalo tím zboží svůj původ bez ohledu na to, zda byly zároveň splněny podmínky přílohy 22-01 nařízení DA. Žalobkyně dále namítla, že i v nyní projednávané věci se jednalo o přepracování trubek podpoložky HS 7304 49 (nikoliv 7304 11) na trubky podpoložky HS 7304 41.
23. Při ústním jednání konaném před Městským soudem v Praze dne 18. 1. 2024 žalobkyně odkázala na žalobu a na doplňující vyjádření ze dne 16. 1. 2024 a stručně shrnula obsah těchto podání. Opětovně akcentovala závěry rozsudku SDEU ve věci C-210/22 *Stappert*, o nichž má za to, že potvrzují jí zastávaný výklad článku 60 celního kodexu a naopak popírají

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

správnost hlavního závěru žalovaného, že jediným možným důvodem zakládajícím změnu původu zboží je změna tarifního čísla zboží. Dle žalobkyně je podstatné, že přestože SDEU v rozsudku ve věci C-210/22 *Stappert* posuzoval jihokorejské zboží, odkázal i na nařízení PNK, jež se týká trubek dovážených do EU z Indie a toto nařízení označil za relevantní. Žalobkyně dodala, že je jí známo, že Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci projednává skutkově podobnou věc a má v úmyslu podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která by se týkala zboží s deklarovanou položkou 7304 11. K dotazu soudu žalobkyně uvedla, že netrvá na provedení důkazů označených v žalobě a tyto bere zpět. Žalovaný při jednání před soudem uvedl, že je mu znám záměr Krajského soudu v Ostravě podat předběžnou otázku a že žádost o její rozhodnutí jmenovaným soudem dosud podána nebyla. Dále odkázal na své písemné vyjádření k žalobě a další procesní podání a k věci doplnil, že SDEU v rozsudku ve věci C-210/22 *Stappert* nezrušil pravidlo pro určení původu u dutých profilů, ale modifikoval jej. Ve věci žalobkyně se však nejedná o duté profily položky 7304 49, ale o trubky původní položky 7304 11, které byly přepracovány na trubky položky 7304 41. Jde tedy o jiný případ než ten, který posuzoval SDEU. Žalovaný zdůraznil, že nařízení DA a jeho příloha 22-01 jsou pro něj závazné. Opracování žalobkyní dovezených trubek v Indii nebylo dle jeho názoru natolik náročné, aby založilo jejich indický původ.

24. Žalovaný při jednání navrhl provést jako důkaz protokol o jednání před Krajským soudem v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 12. 12. 2023 ve věci sp. zn. 60 Af 13/2021, jenž dokládá záměr soudu přerušit řízení za účelem položení předběžné otázky SDEU, a současně navrhl, aby Městský soud v Praze v nyní projednávané věci přerušil řízení a vyčkal rozhodnutí SDEU o předběžné otázce, která mu bude Krajským soudem v Ostravě předložena k rozhodnutí. Soud žalobcem navržený důkaz neprovedl, a to jednak z toho důvodu, že žalobkyně označila skutečnosti, které jím měly být prokázány, za nesporné, a dále proto, že samotný záměr Krajského soudu v Ostravě podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce soud nepovažuje za významný pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí. Bez ohledu na to, že Krajský soud v Ostravě dosud předběžnou otázku neformuloval a žádost o její rozhodnutí nepodal, je soud přesvědčen, že na nyní projednávanou věc dopadají závěry SDEU vyslovené v rozsudku ve věci C-210/22 *Stappert*, z nichž jednoznačně plyne, že žalovaný při doměření antidumpingového cla žalobkyni pochybil, a napadené rozhodnutí je tudíž nezákonné. Soud z těchto důvodů návrh žalovaného na přerušení řízení zamítl a o žalobě meritorně rozhodl.

25. Rozsudkem ze dne 18. 1. 2024 č. j. 15 Af 4/2024 – 71 soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V odůvodnění zrušovacího rozsudku soud uvedl, že pro posouzení projednávané věci shledal klíčovým rozsudek SDEU ze dne 21. 9. 2023 ve věci C-210/22 *Stappert*. Z jeho závěrů dovodil, že žalovaný byl povinen zkoumat nejen to, zda opracováním čínských trubek z nerezavějící oceli v Indii, tj. tažením za studena, došlo ke změně tarifního čísla, ale měl hodnotit především to, zda toto opracování materiálně naplňuje pojem poslední podstatné hospodářsky odůvodněné zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby. I když žalovaný nepopřel, že tímto opracováním se nevratně mění základní vlastnosti výrobku, zároveň uvedl, že změnu rozměrů trubky není možné považovat za získání specifické povahy nebo zvláštních vlastností výrobku. Tento závěr je však nepřipustně restriktivní a zároveň je v přímém rozporu s rozsudkem SDEU ve věci *Stappert*.

26. Soud přisvědčil žalobkyni v tom, že žalovaný po vzoru OLAF nesprávně vyložil a aplikoval nařízení DA a jeho přílohu 22-01. Zboží položky 7304 11 může nabýt nepreferenční původ i jinak než změnou tarifního čísla. Určující pro původ zboží je, zda je jeho opracování hospodářsky opodstatněné ve smyslu čl. 60 odst. 2 celního kodexu. Hospodářskou opodstatněnost opracování trubek položky 7304 11 prováděného v Indii tvářením za studena dovodila Komise v nařízení PNK. Žalovaný odmítl tuto skutečnost zohlednit, aniž pro to měl legitimní důvod.
27. Celní úřad a žalovaný v posuzované věci dle názoru soudu dospěli k nesprávnému právnímu závěru, jenž je v rozporu s čl. 60 odst. 2 celního kodexu, že žalobkyní dovezené zboží má čínský původ, a na základě tohoto nesprávného závěru bylo žalobkyni protiprávně doměřeno antidumpingové clo.
28. Vzhledem k tomu, že antidumpingové clo nemělo být žalobkyni doměřeno, neboť původ jí dovezeného zboží je indický a nikoliv čínský, považoval soud za nadbytečné zabývat se námitkami stran správnosti konkrétní sazby antidumpingového cla. Za nepodstatné pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí soud označil také to, jak v minulosti v obdobných případech postupovaly celní orgány jiných členských států Evropské unie. Pro úplnost soud uvedl, že žalobní námitku, podle níž se i v nyní projednávané věci jednalo o přepracování trubek položky 7304 49 (na trubky položky 7304 41) a nikoliv o přepracování trubek položky 7304 11, uplatnila žalobkyně opožděně. V žalobě tato námitka obsažena nebyla a žalobkyně takto poprvé argumentovala až v doplňujícím vyjádření ze dne 16. 1. 2024, tedy po marném uplynutí lhůty stanovené zákonem pro rozšíření žalobních bodů.
29. Na základě kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) rozsudkem ze dne 27. 11. 2025 č. j. 2 Afs 25/2024 – 42 (dále jen „zrušovací rozsudek NSS“) zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2024 č. j. 15 Af 4/2024 – 71 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V odůvodnění zrušovacího rozsudku NSS konstatoval, že SDEU v rozsudku ve věci *Stappert* posuzoval situaci změny sazebního zařazení vyplývající ze zpracování trub a trubek spadajících do položky 7304 49 HS na bezešvé trubky a duté profily ze železa nebo oceli, tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena) spadající do položky 7304 41 HS (bod 66 věci *Stappert*). Stejnou situaci posuzoval NSS v rozsudku čj. 4 Afs 119/2023-48 (bod 40) i v rozsudku čj. 10 Afs 119/2023-148 (bod 33). Naproti tomu v rozsudku ze dne 2. 10. 2025 ve věci C-86/24 *CS STEEL* (dále jen „rozsudek SDEU ve věci *CS STEEL*“) Soudní dvůr posuzoval zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS (bod 31 věci *CS STEEL*). V nyní posuzované věci je nutné zohlednit závěry Soudního dvora ve věci *CS STEEL*, neboť skutkové okolnosti tohoto případu jsou obdobné jako nyní.
30. Soudní dvůr ve věci *Stappert* zkoumal, zda se Komise při výkonu své přenesené pravomoci nedopustila zjevně nesprávného právního posouzení s ohledem na čl. 60 odst. 2 celního kodexu. I když Komise disponuje posuzovací pravomocí, nemůže, neexistuje-li objektivní odůvodnění, přijmout zcela odlišná řešení pro podobná opracování a zpracování. Komise však neposkytla žádné přesvědčivé odůvodnění pro rozdílné zacházení mezi troukami a trubkami na jedné straně a dutými profily na druhé straně, přičemž všechny spadají do

položky 7304 41 HS a byly vyrobeny z produktů spadajících do položky 7304 49 HS (body 53, 56 a 61 věci *Stappert* a tam citovaná judikatura). Soudní dvůr tedy ve věci *Stappert* rozhodl, že základní pravidlo (trouby a trubky spadající do položky 7304 41 HS se považují za pocházející ze země, kde byly zpracovány z výrobků spadajících do jiného čísla HS nebo úběrem za studena z „dutých profilů položky 7304 49“ HS) je neplatné v tom rozsahu, v němž vylučuje, že změna sazebního zařazení vyplývající ze zpracování trub a trubek spadajících do položky 7304 49 HS na bezešvé trouby, trubky a duté profily ze železa nebo oceli, tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena) spadající do položky 7304 41 HS přiznává posledně uvedeným výrobkům povahu výrobků pocházejících ze země, kde k této změně došlo (jak je vysvětleno v bodu 20 věci *CS STEEL*). Soudní dvůr tedy rozšířil základní pravidlo pro určení původu, které se vztahuje na duté profily položky 7304 49 HS, rovněž na trouby a trubky téže položky.

31. Rozdíl v zacházení, pokud jde o určení původu, mezi zpracováním trub a trubek položky 7304 11 HS za studena a zpracováním trub a trubek položky 7304 49 HS za studena, zavedený základním pravidlem, však Komise objektivně odůvodnila a nedopustila se zjevně nesprávného posouzení. Podle Komise zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, jehož důsledkem je změna zařazení do položky 7304 41 HS, nevede k tomu, že by získaly určení a složení, které dosud neměly, protože posledními kvalitativními změnami prošly při zpracování za tepla, což vedlo k jejich zařazení do první položky. Zpracování trub a trubek za studena sice vede k nezvratným změnám těchto výrobků, ale ne k tomu, aby byly používány pro plynovody a ropovody a splňovaly normu ASTM A312. Podle Komise se tím uvedené zpracování za studena liší od zpracování za studena v případě trubkových polotovarů, což jsou meziprodukty, kterých se týká rozsudek ve věci *Stappert* (body 28 a 33 věci *CS STEEL*).
32. Trouby a trubky přestávají spadat do položky 7304 11 HS a mohou spadat do položky 7304 41 HS v důsledku ztráty vlastností typických pro trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody, která nutně nevede ke ztrátě vlastností, které je činí použitelnými pro tyto účely (bod 30 věci *CS STEEL*).
33. Zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, sice může znamenat podstatnou změnu jejich vlastností, avšak nevede jen z tohoto důvodu ke změně původního určení a složení těchto trub a trubek. I když může mít takové zpracování podstatný dopad na rozměry, strukturu a vlastnosti trubek, neznamena to, že by již trubky nebyly použitelné pro přepravu ropy nebo plynu, nebo že by bylo změněno jejich složení. Takový závěr je naopak potvrzen skutečností, že uvedené trubky po tomto zpracování stále splňují normu ASTM A312, přičemž tento soulad je dokladem o tom, že jsou tyto trubky použitelné jako potrubí pro přepravu ropy a plynu (body 31 a 32 věci *CS STEEL*).
34. Vzhledem k výše uvedenému nemůže závěr Městského soudu v Praze obstat. Soudní dvůr ve věci *CS STEEL* potvrdil závěr stěžovatele, podle kterého změna zboží důsledkem zpracování či opracování za studena z výrobku položky 7304 11 HS na výrobek položky 7304 41 HS, při kterém nedošlo k tzv. tarifnímu skoku (tedy změně daného čísla), není dostačující pro to, aby zboží nabylo původ tam, kde k takovému zpracování/opracování došlo. Nic na tom nemění ani skutečnost, že se tímto opracováním nevratně změnily

základní vlastnosti výrobku. Takový závěr není v rozporu s rozsudkem ve věci *Stappert*, protože zde Soudní dvůr posuzoval změny odlišného zboží.

35. Při dalším ústním jednání konaném před Městským soudem v Praze dne 19. 2. 2026 žalobkyně setrvala na žalobě a uvedla, že rozsudek ve věci *CS STEEL* na danou věc přílehavě nedopadá, protože SDEU v něm řešil trubky dokončené za studena, které byly způsobilé k vedení ropy, zatímco žalobkyně dovezla trubky, které byly společností Maxim Tubes dokončeny za tepla, přičemž jejich způsobilost k vedení ropy nebyla prokázána. Žalovaný při jednání navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na své vyjádření k žalobě a na rozhodnutí SDEU ve věci *CS STEEL* a konstatoval, že v dané věci od počátku správně aplikoval pravidla původu zboží, u kterého nedošlo k tarifnímu skoku. Žádná ze stran při jednání neuplatnila důkazní návrhy, a soud tedy žádné dokazování neprováděl.
36. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z této právní úpravy:
37. Podle čl. 60 odst. 2 celního kodexu zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.
38. Podle čl. 62 celního kodexu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží, u něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku 59, považuje za zcela získané v jedné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle článku 60.
39. Podle čl. 32 nařízení DA se má za to, že u zboží uvedeného na seznamu v příloze 22-01 došlo k poslednímu podstatnému zpracování nebo opracování, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, v zemi či na území, kde jsou splněna pravidla stanovená v uvedené příloze nebo která/které je těmito pravidly určena/určeno.
40. Z kapitoly 73 přílohy 22-01 nařízení DA plyne, že se země původu stanoví dle základních pravidel. U položky 7304 41 HS je uvedeno základní pravidlo, že zboží Trouby, trubky a duté profily, bežešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena) nabude zemi původu CTH nebo změnou dutých profilů položky 7304 49. Zkratka CTH dle glosáře přílohy 22-01 znamená změnu daného čísla přesunutím z jakéhokoli jiného čísla.
41. Podle § 110 odst. 4 s.ř.s. zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.

42. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s.ř.s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
43. Soud předně považuje za nutné zdůraznit, že v dalším řízení, jež následovalo po zrušení jeho rozsudku ze dne 18. 1. 2024 č. j. 15 Af 4/2024 – 71, byl vázán závěry obsaženými ve zrušovacím rozsudku NSS.
44. Ke kasačnímu principu spojenému se závazností právního názoru vysloveného soudy, na němž je správní soudnictví vybudováno, se vyčerpávajícím způsobem vyjádřil rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 23. 2. 2022 č. j. 1 Azs 16/2021-50. V něm mj. konstatoval, že kasační závaznost (soudem) vysloveného právního názoru, která se uplatňuje v rozsahu rozhodování konkrétní věci, je odrazem zájmu na efektivním fungování správního soudnictví, v němž nedochází k opakovanému přehodnocování již zodpovězených otázek. Jak totiž v této souvislosti judikuje i Ústavní soud, „*v jednotlivých případech je konečnost sporu nepostradatelným znakem spravedlivého procesu*“ [nález ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. IV. ÚS 301/05 (N 190/47 SbNU 465), bod 58]. Judikatura Nejvyššího správního soudu vychází z principu, že právní názor je v konkrétní věci kasačně závazný nejen pro ten orgán, jehož rozhodnutí bylo zrušeno, ale rovněž pro orgán, který zrušující rozhodnutí vydal. Právní názor Nejvyššího správního soudu vyslovený při zrušení rozhodnutí krajského soudu tak zavazuje nejen krajský soud, ale i Nejvyšší správní soud samotný; o překonání kasačně závazného právního názoru přitom nelze usilovat ani předložením věci rozšířenému senátu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007 - 56, č. 1723/2008 Sb. NSS.).
45. Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 23. 2. 2022 č. j. 1 Azs 16/2021-50 shrnul výše uvedené závěry těmito slovy: „*(P)rávní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem představuje definitivní řešení dotčených otázek v konkrétní věci, které již zásadně není možné v rámci správního soudnictví revidovat, není-li naplněna některá z výjimek z kasační závaznosti.*“
46. Soud dospěl ve shodě se závazným právním názorem vyjádřeným ve zrušovacím rozsudku NSS k závěru, že žalovaný postupoval při vydání napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem. V posuzované věci je nutné zohlednit závěry Soudního dvora ve věci CS STEEL, z něhož plyne, že Komise objektivně odůvodnila rozdíl v zacházení, pokud jde o určení původu, mezi zpracováním trub a trubek položky 7304 11 HS za studena a zpracováním trub a trubek položky 7304 49 HS za studena, zavedený základním pravidlem, a nedopustila se zjevně nesprávného posouzení. Zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, jehož důsledkem je změna zařazení do položky 7304 41 HS, nevede k tomu, že by získaly určení a složení, které dosud neměly, protože posledními kvalitativními změnami prošly při zpracování za tepla, což vedlo k jejich zařazení do první položky. Zpracování trub a trubek za studena sice vede k nezvratným změnám těchto výrobků, ale ne k tomu, aby byly používány pro plynovody a ropovody a splňovaly normu ASTM A312. Uvedené zpracování za studena se tím liší od zpracování za studena v případě trubkových polotovarů, což jsou meziprodukty, kterých se týká rozsudek SDEU ve věci *Stappert*.

47. Trouby a trubky přestávají spadat do položky 7304 11 HS a mohou spadat do položky 7304 41 HS v důsledku ztráty vlastností typických pro trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody, která nutně nevede ke ztrátě vlastností, které je činí použitelnými pro tyto účely (bod 30 věci CS STEEL). Zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, sice může znamenat podstatnou změnu jejich vlastností, avšak nevede jen z tohoto důvodu ke změně původního určení a složení těchto trub a trubek. I když může mít takové zpracování podstatný dopad na rozměry, strukturu a vlastnosti trubek, neznamená to, že by již trubky nebyly použitelné pro přepravu ropy nebo plynu, nebo že by bylo změněno jejich složení. Takový závěr je naopak potvrzen skutečností, že uvedené trubky po tomto zpracování stále splňují normu ASTM A312, přičemž tento soulad je dokladem o tom, že tyto trubky jsou použitelné jako potrubí pro přepravu ropy a plynu (body 31 a 32 věci CS STEEL).
48. Soudní dvůr tak ve věci CS STEEL potvrdil závěr žalovaného, podle kterého změna zboží důsledkem zpracování či opracování za studena z výrobku položky 7304 11 HS na výrobek položky 7304 41 HS, při kterém nedošlo k tzv. tarifnímu skoku (tedy změně daného čísla), není dostačující pro to, aby zboží nabylo původ tam, kde k takovému zpracování/opracování došlo. Nic na tom nemění ani skutečnost, že se tímto opracováním nevratně změnily základní vlastnosti výrobku. Stručně řečeno, zpracování předmětného zboží v Indii již nepřineslo nic podstatného z hlediska pravidel pro určení jeho původu. V podrobnostech soud na tomto místě odkazuje na odůvodnění zrušovacího rozsudku NSS a na odůvodnění rozsudku SDEU ve věci CS STEEL.
49. Z výše uvedeného nade vší pochybnost plyne, že opracováním za studena nenabylo předmětné zboží indický původ a stále se jedná o zboží čínského původu podléhající antidumpingovému clu. Dodatečným platebním výměrem celního úřadu ve spojení s napadeným rozhodnutím bylo tedy toto clo žalobkyni doměřeno právem, plně v souladu s čl. 62 celního kodexu a čl. 32 nařízení DA.
50. K žalobkyní namítanému rozporu doměření antidumpingového cla s nařízením PNK soud předně uvádí, že nařízení PNK není ani v nejmenším způsobilé zvrátit závěry rozsudku SDEU ve věci CS STEEL. Konstatováním obsaženým v čl. 84 preambule nařízení PNK, že *„zpracování za studena představuje zásadní změnu výrobku a že existují opodstatněné a hospodářské důvody, jiné než vyhýbání se clu, pro jakoukoli změnu obchodních toků mezi ČLR, Indií a Unií“*, Komise rozhodně nechtěla určit původ trubek dodávaných do EU z Indie, kam byly předtím dovezeny z Číny. Z preambule nařízení PNK zřetelně vyplývá, že smyslem šetření bylo prověřit, zda export trubek z Číny do Indie a na to navazující zpracování těchto trubek za studena a jejich následný reexport do EU není pouhým obcházením platných antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036, o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen „základní antidumpingové nařízení“), které definuje činnosti, které se považují za obcházení antidumpingových pravidel. Tento závěr je zřejmý již z toho, že se v preambuli nařízení PNK pojednává o tom, že důvodem pro zahájení šetření bylo podezření na obcházení antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 základního antidumpingového nařízení (čl. 3 až 8 preambule). Činnost indických výrobců pak byla ve světle tohoto článku hodnocena a bylo pouze podpůrně přihlédnuto k pravidlům původu

stanoveným v celních kodexech a prováděcích nařízeních (čl. 17 a 61 preambule). Ve světle toho je nutné vykládat i shora uvedený závěr učiněný v čl. 84 preambule, který znamená opravdu jen to, že toto zpracování je dostatečně hospodářsky odůvodněné na to, aby nebylo považováno za obcházení antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 základního antidumpingového nařízení, a rozhodně jej nelze vyložit jako normativní konstatování Komise o indickém původu trubek dovezených do EU.

51. Řečeno jinými slovy, ačkoliv Komise na základě provedeného šetření konstatovala, že v Indii nedochází k účelovému obcházení antidumpingových opatření, tímto závěrem nijak nevyloučila aplikaci pravidel zakotvených v čl. 32 nařízení DA a v kapitole 73 přílohy 22-01 tohoto nařízení.
52. Soud se neztotožnil ani s názorem žalobkyně, že nařízení PNK a v něm uvedené zjištění o hospodářsky odůvodněném zpracování trubek za studena v Indii je závazné. Ohlédne-li soud od závěru, že se nařízení PNK vůbec nevztahuje na určování původu, je nutné uvést, že konstatování citované v předchozím odstavci se nachází v preambuli nařízení, která není právně závazná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2020, č. j. 5 As 219/2019-49, bod [28] a judikaturu SDEU v něm uvedenou). Samotný normativní text nařízení PNK, který je právně závazný, pojednává pouze o tom, že se šetření ukončuje. Z nezávazné části nařízení PNK, které se navíc netýká určování původu, nemohla žalobkyně v žádném případě nabýt legitimní očekávání o indickém původu předmětných trub a trubek.
53. K opožděně uplatněné námitce, že v posuzované věci šlo o trubky položky 7304 49, soud nemohl při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí přihlížet. Soud k tomu pouze na okraj uvádí, že dle žalovaného z celních povolení Maxim Tubes plyne, že jmenovaná společnost byla oprávněna dovážet z Číny za účelem přepracování a následného vývozu bezcelně bezešvé čínské trubky z nerezové oceli dokončené za tepla, spadající do podpoložky 7304 11 10. Výrobky spadající do podpoložky 7304 49 00 měla Maxim Tubes povoleno bezcelně dovážet až od roku 2020 (viz str. 9 napadeného rozhodnutí). Žalobkyně tato skutková zjištění žalovaného v žalobě ničím nezpochybnila.
54. Nepřípustná s ohledem na její opožděné uplatnění je též žalobní námitka, že žalobkyní dovezené trubky byly společností Maxim Tubes dokončeny za tepla a nikoliv za studena. Tuto argumentaci žalobkyně poprvé uplatnila až při ústním jednání konaném dne 19. 2. 2026 v rámci své reakce na rozsudek SDEU ve věci *CS STEEL*. I kdyby však žalobkyně tuto námitku vznesla včas, nemohl by jí soud přisvědčit. Trubky, jež Maxim Tubes dovážela z Číny, byly vyrobeny postupem za tepla. Jednalo se o trubky tarifního zařazení 7304 11 a splňovaly normu ASTM A312. V Indii pak tyto trubky byly postupem za studena zpracovány na trubky tarifního zařazení 7304 41, jež stále splňovaly normu ASTM A312. Ke shodným závěrům dospěly správní soudy ve vztahu k Maxim Tubes již opakovaně (viz např. rozsudky Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 18. 11. 2025 č. j. 60 Af 13/2021-211, body [13] až [19], nebo ze stejného dne č. j. 65 Af 3/2023-86, body [10] až [13], či rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2025 č. j. 17 Af 11/2022 – 133 a ze dne 10. 12. 2025 č. j. 5 Af 7/2021 - 141).
55. Soud považuje za nedůvodné námitky žalobkyně ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu, pokud jde o možnost získání individuální sazby antidumpingového cla.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Nutno podotknout, že totožnou argumentací se žalovaný zabýval na straně 17 napadeného rozhodnutí, přičemž žalobkyně jeho závěrům v žalobě věcně neoponovala. Soud má ve shodě s názorem žalovaného za to, že odpovědnost za řádné doložení příslušných skutečností za účelem uplatnění individuální sazby antidumpingového cla tížila žalobkyni a nikoliv správní orgán. Podle čl. 1 odst. 2 antidumpingového nařízení se stanoví konečné antidumpingové clo ve výši 71,9 % pro výrobky vyrobené společností Changshu Walsin Specialty Steel, Co. Ltd, Haiyu, ve výši 48,3 % pro výrobky vyrobené společností Shanghai Jinchang Stainless Steel Tube Manufacturing, Co. Ltd, Situan, ve výši 48,6 % pro výrobky vyrobené společností Wenzhou Jiangnan Steel Pipe Manufacturing, Co. Ltd., Yongzhong, ve výši 56,9 % pro výrobky vyrobené společnostmi uvedenými v příloze I. a ve výši 71,9 % pro všechny ostatní společnosti. Podle čl. 1 odst. 5 antidumpingového nařízení *uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno povinností předložit celním orgánům členských států platnou obchodní fakturu, na níž musí být uvedeno prohlášení datované a podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který takovou fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: „Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli prodáváných na vývoz do Evropské unie, pro které byla vystavena tato faktura, vyrobila společnost (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) v (dotčené zemi). Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“ Není-li taková faktura předložena, použije se clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.*

56. Z těchto ustanovení antidumpingového nařízení jednoznačně vyplývá, že odpovědnost za předložení odpovídající faktury, na základě které by bylo možné stanovit antidumpingové clo s individuální sazbou, nese hospodářský subjekt. Pokud fakturu obsahující požadované prohlášení nepředloží, uplatní se clo v maximální možné výši. Vzhledem k tomu, že žalobkyně fakturu splňující požadavky čl. 1 odst. 5 antidumpingového nařízení nepředložila, bylo uplatnění sazby antidumpingového cla ve výši 71,9 % v jejím případě zcela oprávněné.
57. Nedůvodná je i námitka uplatněná ve čtvrtém žalobním bodu, v níž žalobkyně namítla porušení zásad celního řízení, které mělo spočívat v tom, že žalovaný nedbal (odlišných) závěrů zahraničních celních orgánů či soudů. Dle náhledu soudu totiž nelze identifikovat nic, co by odůvodňovalo názor žalobkyně, že napadené rozhodnutí je v rozporu s principy legitimního očekávání, rovnosti a zákazu diskriminace. Žalovaný při rozhodování v nyní projednávané věci nebyl vázán rozhodnutími celních orgánů či soudů jiných členských států a nebyl povinen tato jejich rozhodnutí (předkládaná mu žalobkyní) respektovat, pakliže s nimi nesouhlasil a pokud svůj odlišný názor na danou věc řádně zdůvodnil (což učinil). Rozdílný postup některých orgánů jiných členských států sám o sobě nezakládá porušení zásady rovnosti ani legitimní očekávání, není-li prokázána jednotná, dlouhodobá a srovnatelná praxe ve skutkově totožných případech. Po vydání rozsudku SDEU ve věci CS *STEEL*, jenž s definitivní platností potvrdil správnost závěrů žalovaného, je navíc odlišení mezi zbožím položky 7304 11 (trubky určené pro ropovody a plynovody) a 7304 49 objektivně odůvodněno, což vylučuje diskriminaci v jejich právním režimu.
58. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. prvním výrokem rozsudku zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

59. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve druhém výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 19. února 2026

Mgr. Martin Kríž v. r.
předseda senátu